

Schets van het openingswoord van Max van Aerschot, architect
stadsbouwmeester Haarlem

Compliment voor 37PK en de initiatiefnemers van deze prachtige
duo-expositie.I

Ik ben zeer vereerd om als architect, urbanist en stadsbouwmeester
sinds maart 2008 deze duo-expositie te mogen openen.

De twee exposities zijn wat mij betreft bijzonder persoonlijk, dus
krijgt U van mij een bijzonder persoonlijke toelichting. Daarna de
officiële opening.

Ik houd van verwondering...afstand nemen...beschouwen...als een
vogel hoog boven een wereld waar het dak van af is gerukt. Heel
anders dan de pragmatici, de technenuten, de projectontwikkelaars die
dikwijls direct willen ingrijpen, manipuleren,handelen naar hun
hand willen zetten.

We leven in een turbulente tijd : omslag van tastbaar naar
ontastbaar...onaantastbaar.....Een ogenschijnlijk volledige wereld,
maar vooral VOL en inhoudelijk LEDIG. En dat alles afgewisseld
met veel natuurgeweld, klimaatveranderingen, smeltende ijskappen,
energie tekorten , maar ook revoluties, godsdienst oorlogen,
volkerenmoorden.

Een wereld waarin alles waar we zo trots op zijn dikwijls met de
handen gemaakt is : fysiek. Een tijd waarin gezocht wordt naar
allianties tussen ambacht en professioneel, virtueel produceren. Een
tijd waarin een luikend mythisch verlangen gloort naar oorsprong en
oorspronkelijkheid.

Ik ben in 1952 in Haarlem geboren. Op mijn zeventiende ging ik
schilderen...kocht mijn doeken en verf bij Ateliers63 /Artel aan de
Vestestraat waar Marlène Dumas ook haar verf kocht. Nu wordt er
bier gebrouwen en gedronken en heet de kerk Jopenkerk. Ik tekende
ook veel met pen en inkt en schreef teksten voor mijn bandjes. De
gang naar de kunstacademie werd mij streng afgeraden door mijn
vader : een luitenant kolonel in het beroeps leger. Op die leeftijd
koos ik dan ook definitief voor een architecten opleiding. In die tijd
was ik onder andere gefascineerd door het werk van de
'metarealist' en de filosofen Heidegger, Schoppenhouer en Jung.
Ik hield intens van de geur van olieverf en inkt.

Ruimte –Tijd ...Time ,space, architecture...het lege doek, het lege
vel papier...de leegte. Ik hield van de vette underground scene, de
heavy beats met hoge melodieuze gitaar lijnen, ijle danseressen

vechtend tegen de zwaartekracht .

Her moge duidelijk zijn dat de twee exposities vandaag mij nu raken. Ik ga nu niet het oeuvre en de biografieën van de twee kunstenaars samenvatten, daar kunt U beter de twee mooie boeken voor raadplegen, maar toch wel enkele wat mij betreft treffende citaten ...one-liners:

Marinus Fuit 1934,, autodidact woont en werkt in Haarlem.

[if !supportLists]- [endif](on)betrouwbaarheid van de zichtbare wereld

[if !supportLists]- [endif]Gestolde tijd

[if !supportLists]- [endif]Fuit heeft de gave te verdwijnen achter de bescheidenheid en zich te manifesteren in het werk zelf!

[if !supportLists]- [endif]Verbeelding van de leegte....het niets en de angst voor leegte

[if !supportLists]- [endif]

In het werk van Jeroen Kramer 1975 zit die angst voor leegte ook ,maar dan dia positief, als contramal. De angst voor onzekerheid : de mens die niet kan leven met twijfels en voor alles een verklaring zoekt...niet vindt en zoekt en....

City-Dust geeft die angst voor leegte een overdonderend gezicht, ruimtelijke explosies, exploderende architectuur.

Zelf ruik ik weer die verf en inkt en zie de leegte, de ruimte ,maar ook het labyrintische perspectiefloze versus het onbetrouwbare perspektief zonder menselijke gedaantes.... Beiden schaalloos. En de continue associaties met muziek...heftige Strawinsky en Wagner...verstilde Satie en Steve Reich...heftige underground en ultra beats.....meer ..meer ..van dit.... (nu graag de kunstenaars naar voren)

EN

Gefeliciteerd nogmaals ... het publiek wens ik alle zintuigelijke ervaringen en vervolgens filosofische bespiegelingen bij het zien van de exposities en aldus verklaar ik de exposities voor geopend !